

IZAZOV ČEKANJA

Psalmisti koriste šest glagola ili hebrejskih reči kada žele da izraze izazove u vezi sa čekanjem. Ove reči pokrivaju širok raspon značenja: čekati, dugo, snositi, čutati, očekivati, rađati.

Qawah

čekati, očekivati,

Qawah je najčešći jevrejski glagol koji se upotrebljava da iskaže pojam „nade“, koja se takođe može izraziti glagolskim oblikom „čekati“, „očekivati“. Svih dvadeset puta koliko se qawah javlja u Psalmu, Gospod je objekat, ili Onaj za koga čeznu: „I koji se god u Te uzdaju (ili 'čekaju Te'), neće se osramotiti.“ (Psalm 25,3; videti Psalm 69,6); „Bezazlenost i pravda neka me sačuva, jer se u Tebe uzdam ('Tebe čekam')“ (Psalm 25,21); „Da, u Bogu se smiri ('čekaj Boga') dušo moja, jer je u Njemu nad moj.“ (Psalm 62,5) Kao što ovi stihovi u velikoj meri pokazuju, uvek treba da se uzdamo u Gospoda.

Glagol *qawah* može se koristiti i u negativnom smislu, kao u čekanju da ruka neprijatelja uništi Božji narod (Psalm 56,6; Psalm 119,95). Negativna upotreba ove reči podseća nas, kao grešnike, da je naša nade često usredređena na iščekivanje rđavog ishoda. Da bismo se sačuvali od ovakve sklonosti, naša očekivanja moraju poteći iz srca preporođenog Duhom Svetim.

čekati, očekivati, izdržati, čeznuti

Yahal znači „čekati, nadati se, istrajavati, čeznuti“. Posle *qawah*, to je glagolski koren koji se u Starom zavetu najviše koriti da izrazi nadu. Od 48 puta koliko se javlja, 21 od tih primera nalazimo u Knjizi Psalama. *Yahal* je obično povezan sa *qawah* (O Jovu 30,26; Psalm 39,8; Psalm 130,5; Priče 10,28; Priče 11,7; Isaija 51,5).

U psaltiru je Bog izričit predmet *jahalne* nade (Psalmi 31,24; 33,22; 38,15; Psalmi 39,7; 42,11; 69,3). Naš Stvoritelj je vrijedan svakog našeg povjerenja. Naše povjerenje u njegovu vjernost i ljubav temelj je svake prave religije i temelj odnosa između Boga i ljudskih bića. Taj se odnos temelji na njegovoj milosti i dobroti koju daje onima koji se uzdaju u njega (Ps 33,18; 147,11).

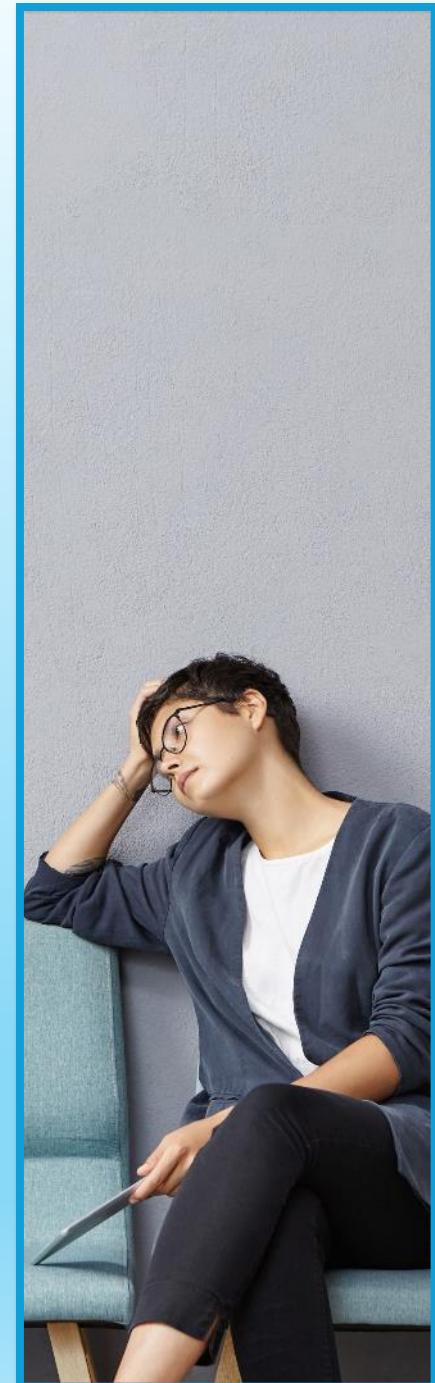
U Psalmu 119 predmet nade je Božija Reč (Ps 119,43.49.74.81.114.147). Štaviše, reči iz usta Božjih, kao što je zabeleženo u Pismu, jedini su pravi temelj hrišćanske vere. Upravo unutar stranica Pisma i u okviru obećanja datih u njemu hrišćani mogu pronaći sigurnost nade i spasenja. Neprijatelj je svestan ove činjenice i Bibliju je učinio posebnim predmetom svojih napada, pokušavajući da odvrti vernike od njenih istina ili ih prevari i navede da poveruju da je Pismo samo mit, plod ljudske mašte. Svi dokazi koje pronalazimo u prilog Bibliji, njenu preobražavajuću silu, ispunjena proročanstva i divna obećanja, treba da nas podstaknu da se pridružimo psalmisti u objavlјivanju: „Uzdam se u Riječ Njegovu.“ (Psalam 130,5) Iznad svega, naša pažnja treba da bude usredsređena na Pisma kao na izvor sve naše nade.

čekati, istrajati, očekivati, nadati se

Kao i u slučaju prethodnog glagola, *yahal*, objekat glagola *hkah* je obično Bog (Isajija 8,17; Isajija 30,18; Isajija 64,4; Sofonija 3,8).

Hakah se koristi samo dva puta u Psalmima. Prvi put se javlja u tekstu Psalm 33,20, pesmi koja uzdiže Stvoritelja i Održavaoca sveta (Psalm 33,1-11). Psalm 33,12 je ključan stih ovog psalma, koji kazuje da je Gospod izabrao Božji narod. Taj izbor je temelj vernikovog pouzdanja u Boga. Suprotno tome, ne možemo se uzdati u silu oružja ili vojske (Psalm 33,16.17). Psalmista objavljuje: „Duša se naša uzda u Gospoda; On je Pomoć naša i Štit naš.“ (Psalm 33,20) Kao ljudi koji živimo u sekularnoj, materijalističkoj kulturi, skloni smo da se uzdamo u novac, u svoje sposobnosti i diplome, u nauku, ili svoju državu; ali kao hrišćani, naše poverenje treba da počiva samo na Gospodu.

Druga upotreba glagola, u Psalmu 106, ukazuje na nedostatak strpljenja, postojanog duha. Psalm 106. je istorijski psalm, kao što smo videli u prethodnoj lekciji. U tekstu Psalm 106,7-11. pisac se priseća Božjih čuda učinjenih za Njegov narod u vreme Izlaska i kasnijeg putovanja u pustinji. Međutim, Božji narod „brzo zaboraviše dela Njegova, i ne počekaše (*hakah*) volje Njegove“ (Psalm 106,13). Mi se danas suočavamo sa istim velikim iskušenjem. Takođe suviše lako zaboravljamo šta je Gospod učinio u našem životu, što nam otežava da čekamo na Njegova obećanja.

Dumah

Tišina, odmor

Reč Dumah „Odnosi se na tišinu smrti (Psalam 94,17; 115,17)... dumah ukazuje na tišinu ili počivanje koje odražava poverenje u Boga (Psalam 39,2 [3]; 62,1 [2]) ili na nedostatak tištine koja je posledica Božje očigledne neaktivnosti (Psalam 22,2).“ (New International Dictionary of Old Testament Exegesis, entry on dumah, vol. 1, p. 912)

Psalam 62 koristi ovu imenicu da označi čekanje u tišini. Javlja se dva puta, kao što sledi:

Psalam 62,1: „Samo u Bogu počiva tiho duša moja; od njega mi dolazi spasenje“ (IŠ).

Psalam 62,5: „Samo u Bogu počiva tiho duša moja; jer mi od njega dolazi nada“ (IŠ).

Na drugom mestu u Pismu „čekanje“ nagoveštava „ćutanje“. U trenucima čekanja, najbolji način da istrajemo i ostanemo postojani jeste da budimo tihi i razmišljamo o Božjoj Reči. Takav način razmišljanja pomaže nam da se pripremimo za ispit istrajnosti kroz koji moramo proći pre nego što ugledamo ispunjenje svojih očekivanja. Dok čekamo, Pismo nas teši sledećim rečima: „Jer će još biti utvara do određenoga vremena, i govoriće šta će biti do posljetka i neće slagati; ko okljeva, čekaj je, jer će zacijelo doći, i neće odočniti.“ (Avakum 2,3).

Sabar

očekivanje, nadanje, ispitivanje

Glagol *sabar* se koristi mnogo manje da označi nadu u Starom zavetu nego reči koje smo do sada razmatrali. *Sabar* prenosi ideju o „očekivanju, nadanju, ispitivanju“. Psalmista sa poverenjem kazuje: „Blago onome, kojemu je Pomoćnik Bog Jakovljev, kojemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu.“ (Psalam 146,5) Poverenje u Gospoda doneće sreću verniku, čak i usred iskušenja. Proučavali smo o razlozima da se uzdamo u Boga i da Ga obožavamo; suština ovih razloga je nada.

Zanimljivo je da psalmista dva puta koristi glagol *sabar* da izrazi čekanje, i, kao takav, on pokazuje šta je čekanje. Psalam 104,27 i Psalam 145,15 opisuju životinje koje čekaju da ih Stvoritelj nahrani: „Sve Tebe čeka“ i „Oči su svijeh k Tebi upravljenе“. Ova slika podseća nas na Isusove reči. „Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, ni sabiraju u žitnice; pa Otac vaš nebeski hrani ih. Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih?“ (Matej 6,26) Kao što nas ova slika poučava, treba da čekamo, sa strpljivim iščekivanjem ptica nebeskih, bez muke i očajanja, na blagoslove sa neba koje nam je Bog obećao. Dok negujemo strpljenje i poniznu veru deteta, bićemo ojačani dok čekamo. Naš molitveni život, kao rezultat, biće takođe snažniji.

Raditi, previjati se, drhtati, **rađati**

Psalam 37,7. može se doslovno prevesti:
„Osloni se na Gospoda i 'porodi se ili rađaj' za Njega.“

Ono što ovaj tekst nagoveštava jeste da je strpljiva istrajnost koju moramo negovati dok čekamo da se ispune Božja obećanja poput muke buduće majke koja iščekuje da rodi dete.

Ovo vreme patnje podrazumeva težak porođaj, snažan bol i suze. Međutim, rezultat u vidu donošenja novorođenčeta na svet nadoknađuje iščekivanje i doživljenu patnju.

Na isti način, čekanje Gospoda često obuhvata trenutnu muku i patnju, ali ishod će biti bogati Gospodnji blagoslovi.